கலாமிட்டி ஜேன்

மாற்றியமைத்தல்:
ஸ்டீபன் கிரென்ஸ்கி

படங்கள் : லிசா கார்ல்சன்

தமிழில்: ஆனந்த விநாயகம்

கலாமிட்டி ஜேன்

மாற்றியமைத்தல்: ஸ்டீபன் கிரென்ஸ்கி

படம்: லிசா கார்ல்சன்

தமிழில்: ஆனந்த விநாயகம்

கலாமிட்டி ஜேன்: ஒரு நாட்டுப்புறக் கதைப் புனைவு

ஒருவேளை நீங்கள் கலாமிட்டி ஜேன் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். சரி, கலாமிட்டி ஜேன் ஒரு வைல்ட் வெஸ்ட் புனைவுப் பெண். அவர் மார்த்தா ஜேன் கேனரி என்ற பெயருடைய ஒரு உண்மையான பெண்மணி. அவர் ஒரு ராணுவ சாரணராகவும், போனி எக்ஸ்பிரஸ் சவாரி செய்பவராகவும் ஆனார். அவருக்குப் பிடித்திருந்ததால், அவர் ஒரு ஆணைப் போல உடை அணிந்தார். அதைப் பற்றி மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்பதை அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. அதனால், அவரைச் சுற்றி சில மிகைப்படுத்தல்கள் வளர்ந்தது இயல்பானதுதான்.

கலாமிட்டி ஜேனின் கதைகள் போன்றவற்றை நாம் மிகைப்படுத்தப்பட்ட கதைகள் என்று அழைக்கிறோம், ஏனென்றால் அவற்றில் உள்ள அனைத்தும் மிகப் பெரியதாகவும், மிக வேகமாகவும், மிக விசித்திரமாகவும் இருக்கும். மேலும் இந்தக் கதைகளில் உள்ள உண்மை சற்று மிகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். மிகைப்படுத்தப்பட்ட கதைகளில் வரும் கதாநாயகர்களும் கதாநாயகிகளும் கட்டிடங்களைப் போல உயரமானவர்களாகவும், காளைகளைப் போல வலிமையானவர்களாகவும், அல்லது மின்னலைப் போல வேகமானவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அவர்கள் செல்லும் ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும் விசித்திரமான சாகசங்களைச் சந்திப்பார்கள். ஆனால் அது பரவாயில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஏறக்குறைய எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் அவர்களால் தீர்க்க முடியும்.

மிகைப்படுத்தப்பட்ட கதைகள் வேடிக்கையாகவும் மிகைப்படுத்தப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் அவை பல தொழிலாளர்களும் முன்னோடிகளும் பகிர்ந்து கொண்ட வாழ்க்கையை விவரிக்கின்றன. இந்தக் கதைகளில் வரும் மக்கள் பெரும்பாலும் உண்மையான மனிதர்கள் செய்த வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். மேலும், இந்தக் கதைகள் எப்போதும் பரிச்சயமான இடங்களிலேயே அமைந்திருக்கும்.

இந்தக் கதைகளை முதன்முதலில் சொன்னவர்கள், அந்த மக்களையும் இடங்களையும் அறிந்திருக்கக்கூடும். அல்லது, கதையின் நாயகனைப் போலவே தாங்களும் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பியிருக்கலாம். இந்தக் கதைகள் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்பட்டு, ஒருவரிடமிருந்து மற்றொருவருக்குக் கடத்தப்பட்டன. இவ்வாறு வாய்மொழியாகப் பகிரப்பட்ட கதைகளை நாம் நாட்டுப்புறக் கதைகள் என்று அழைக்கிறோம்.

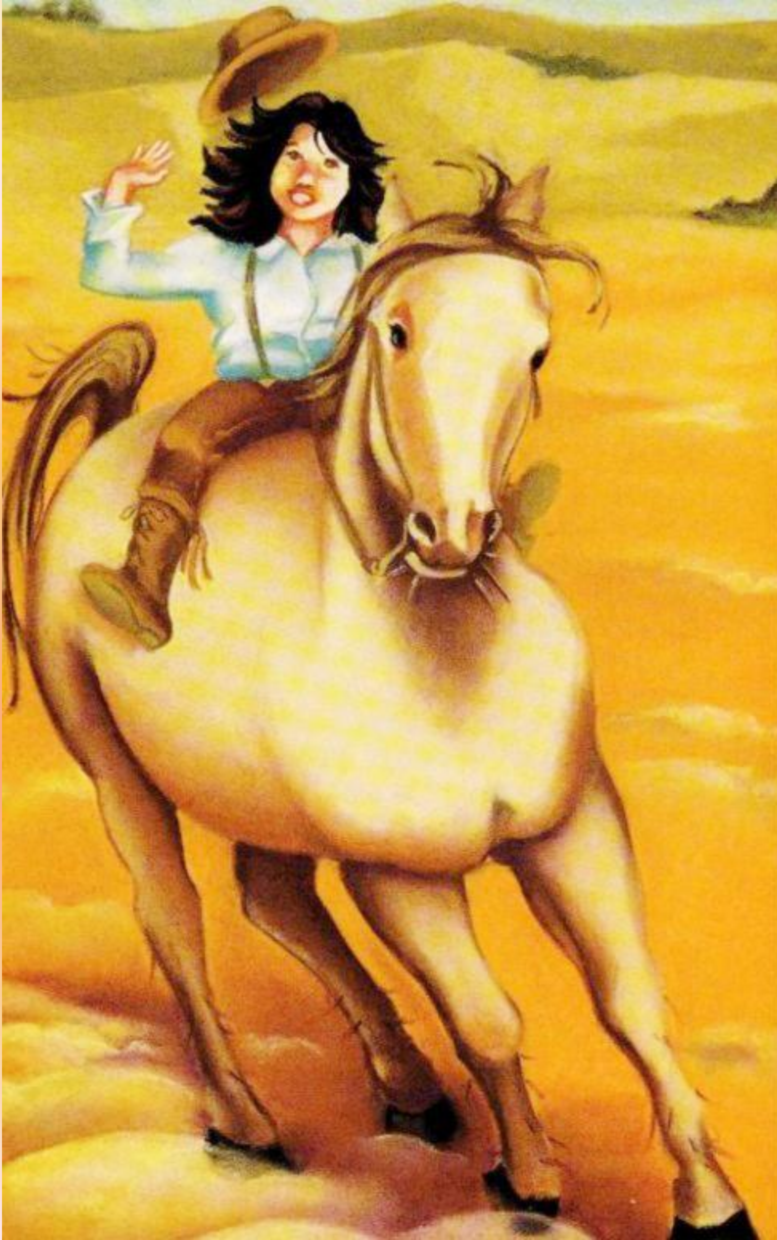
நாட்டுப்புறவியல் என்பது ஒரு இடத்தின் அல்லது ஒரு மக்களின் கதைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் ஆகும். நாட்டுப்புறவியல் என்பது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கதை போன்ற நாட்டுப்புறக் கதைகளாக இருக்கலாம். இந்தக் கதைகள் பொதுவாக, பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு, மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்பட்ட பின்னரே எழுதப்படுகின்றன.

நாட்டுப்புறவியல் என்பது பழமொழிகள், நகைச்சுவைகள் மற்றும் பாடல்களாகவும் இருக்கலாம்.

நாட்டுப்புறவியல் நமக்கு எதையாவது கற்பிக்க முடியும். ஒரு எதுகை அல்லது ஒரு பாடல், நீண்ட காலத்திற்கு முன்பு நடந்த ஒரு நிகழ்வை நினைவுகூர நமக்கு உதவக்கூடும். அல்லது அது ஒரு நல்ல பேய்க் கதை அல்லது கயிறு தாண்டும் பாடல் போல, வெறும் வேடிக்கைக்காகவும் இருக்கலாம். நாட்டுப்புறவியல், கதைகளைப் பகிர்ந்துகொள்ளும் மக்களைப் பற்றியும் நமக்குச் சொல்ல முடியும்.

கலாமிட்டி ஜேன் பற்றிய கதைகள் மிகவும் விசித்திரமானவை. ஆனால் பழைய மேற்கத்திய வாழ்க்கையைப் பற்றி அவற்றில் சில உண்மைகள் உள்ளன. டெட்வுட்டில் கலாமிட்டி உண்மையிலேயே உதவிக்கு வந்தாள். அவள் ஒரு இராணுவ கேப்டனின் உயிரைக் காப்பாற்றியிருக்கலாம். உண்மையில், அப்படித்தான் அவளுக்கு அந்தப் பெயர் வந்திருக்கலாம், ஆனால் அது ஒரு பாராட்டுதலாகவே கருதப்பட்டது. எப்போதெல்லாம் ஒரு பேரழிவு ஏற்பட்டதோ, அப்போதெல்லாம் ஜேன் உங்கள் பக்கம் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவீர்கள்.

வளரும் பருவம்

தான் ஒரு தனித்துவமானவள் என்பதை மார்த்தா ஜேன் கேனரி எப்போதும் அறிந்திருந்தாள்.

மற்ற சிறுமிகள் தங்கள் நேரத்தை, சோள நாரால் செய்யப்பட்ட பொம்மைகளுடன் விளையாடுவதிலோ அல்லது மண் தரையைப் பெருக்குவதிலோ செலவிடக்கூடும்.

ஆனால் மார்த்தா ஜேன் மாறுபட்டவள். அவள் குதிரை ஓட்டவும், துப்பாக்கி சுடவும் கற்றுக்கொண்டாள். மேலும், தன் செயல்பாடுகளுக்குத் தடையாக இருக்காத வகையிலான ஆடைகளையே அவள் அணிந்தாள். அக்காலகட்டத்தில் ஒவ்வொரு பெரும் ஆபத்தின் மையத்திலும் அவள் நேரடியாக இல்லாவிட்டாலும், ஒரு சிற்றுண்டி விருந்தை நோக்கி ஈர்க்கப்படும் எறும்புகளைப் போலவே, சாகசங்களை நோக்கி அவள் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டாள்.

ஒருமுறை, மார்த்தா ஜேன் மிசூரி காடுகளில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு பாறையின் மீது வெயில் காய்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு சலங்கைப் பாம்பைக் கண்டாள்.

அவளைப் பயமுறுத்தும் விதமாக, அந்தச் சலங்கைப் பாம்பு 'ர்-ர்-ராட்டில்' என்று கத்தியது.

மார்த்தா ஜேன் சிரித்தாள்.

"எனக்கு ஒன்பது வயது," என்றாள் அவள்.

"நான் என் வாழ்வில் கேட்டதிலேயே இதுதான் மிகவும் பரிதாபமான சத்தம்."

பிறகு அவள் தன் வாயைத் திறந்து ஒரு சத்தத்தை எழுப்பினாள், அது மூன்று மாவட்டங்களில் கேட்டது.

அந்தப் பாம்பு மிகவும் திகைத்துப்போய், அவமானத்தால் அங்கேயே உயிர் விட்டது.

மார்த்தா ஜேனுக்குப் பன்னிரண்டு வயதாக இருந்தபோது, அவளது குடும்பத்தினர் மற்ற முன்னோடிகளுடன் இணைந்து மிசூரியிலிருந்து மொன்டானாவிற்குப் புலம்பெயரப் புறப்பட்டனர்.

மேற்குப் பகுதியில் ஒரு சிறந்த வாழ்க்கை அமையும் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள்.

அது ஒரு கடினமான ஐந்து மாத கால வண்டிப் பயணமாக இருந்தது.

பாதைகள் மிகவும் கரடுமுரடாக இருந்தன.

சில தடங்கள் மிகவும் ஆழமாக இருந்ததால், வண்டிகள் கடந்து செல்லும்போது அவற்றின் பின்பகுதி தரையில் உரசியது.

சரக்கு இரயில் வண்டிகள் ஆற்றை அடையும்போதெல்லாம், அதன் தலைவர் ஆற்றைக் கடக்க எப்போதும் ஆழம் குறைந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பார்.

ஆனால் அது மார்த்தா ஜேனுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை.

அவள் தன் குதிரையின் மீது ஏறி ஆற்றைக் கடக்க ஆழமான இடங்களைத் தேடினாள்.

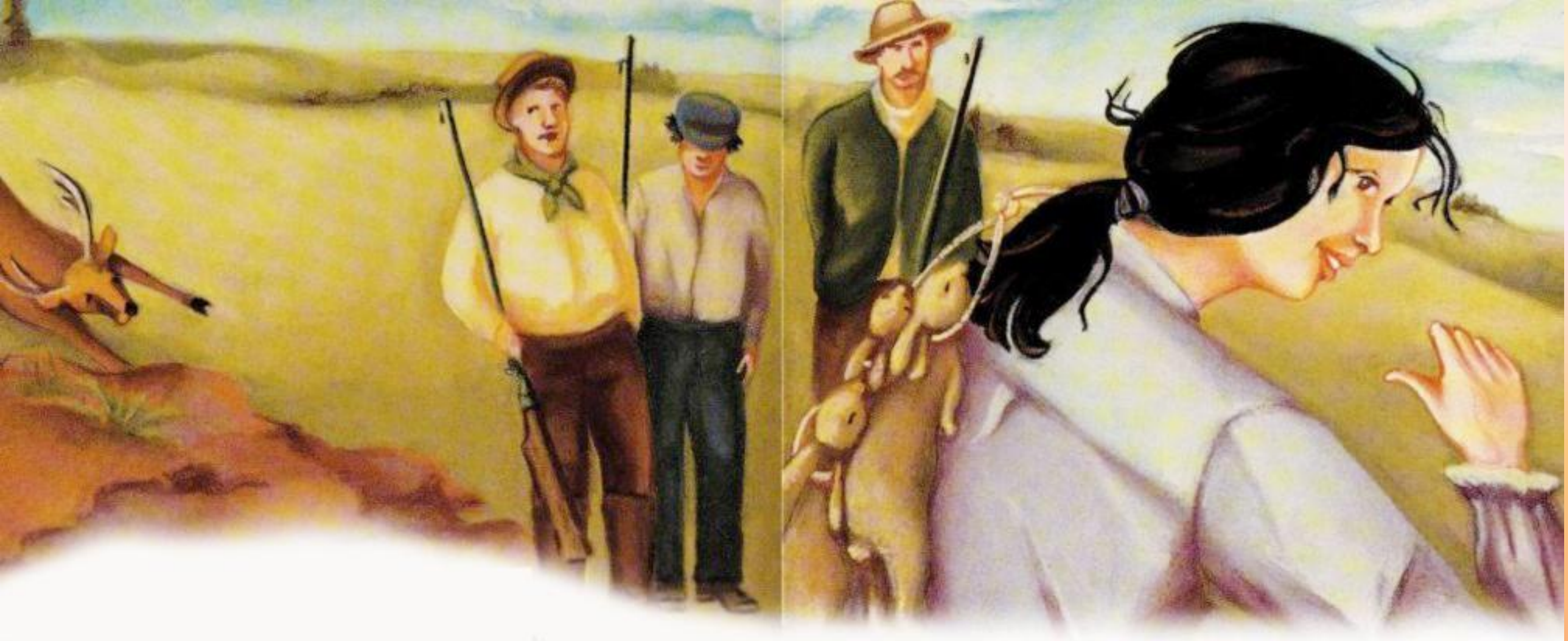
ஆனால் ஒருமுறை, அவளை உள்ளே இழுக்க முயன்ற புதைமணலில் அவள் சிக்கிக்கொண்டாள்.

ஆனால் மார்த்தா ஜேன் மிகவும் பலமாக உதைத்ததால், அந்தப் புதைமணல் சூடாகி கண்ணாடியாக மாறியது.

பின்னர் அவள் எந்தச் சிரமமுமின்றி அதிலிருந்து வெளியே வந்தாள்.

எல்லா நாட்களும் இரயிலில் இருந்த ஆண்கள் வேட்டைக்குச் சென்றனர்.

மார்த்தா ஜேனும் செல்ல விரும்பினாள், ஆனால் அவர்கள் அவளைத் தங்களுடன் அழைத்துச் செல்ல விரும்பவில்லை.

எனவே அவள் தனியாகவே வேட்டைக்குச் சென்றாள்.

அவள் திரும்பி வந்தபோது, மூன்று முயல்களைத் தன் தோளில் சுமந்திருந்தாள்.

இந்தச் சின்னஞ்சிறு பிள்ளைக்கு இது மிகவும் திறமையான செயல் தான்," என்று அந்த ஆண்களில் ஒருவன் கூறினான்.

"ஓ, இங்கிருந்து சுமார் ஒரு மைல் தொலைவில், நான் வேட்டையாடிய நான்கு மான்கள் கிடக்கின்றன,"

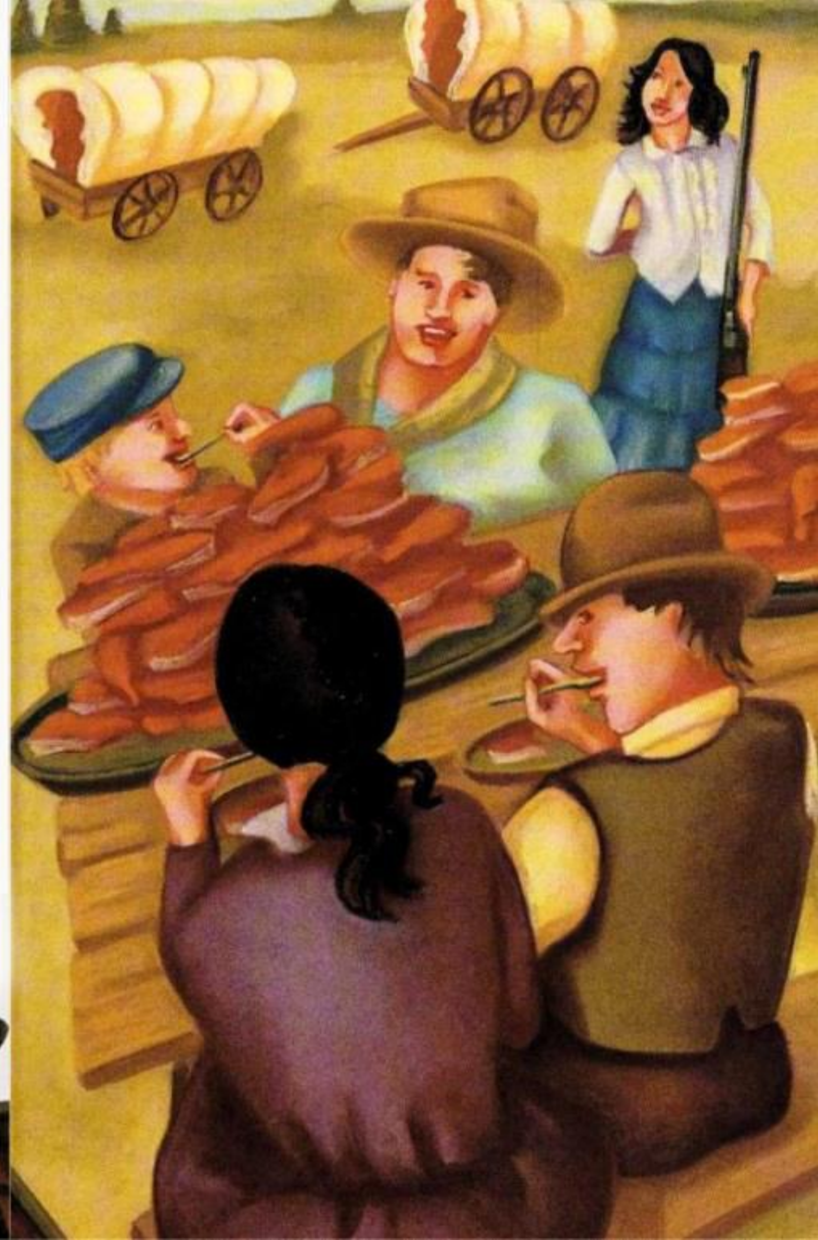
என்று மார்த்தா ஜேன் விளக்கினாள்.

"என்னால் அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் சுமந்து வர முடியவில்லை."

அதன்பிறகு, வேட்டைக்காரர்கள்
அவளது துணையால்
மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

அந்த வண்டிப் படை மொன்டானாவை
அடைந்தபோது, அவள் மிக அதிகமாக
வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்ததால்,
அவளுக்கு ஈடுகொடுப்பதற்காகவே
முன்னோடிகள் ஒரு நாளைக்கு ஐந்து
வேளை சாப்பிட வேண்டியிருந்தது

குறும்புத்தனங்கள்

மொன்டானாவில் உள்ள வர்ஜீனியா நகரம் ஒரு தங்கச் சுரங்க நகரமாக இருந்தது.

அது மார்த்தா ஜேனுக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தது.

அவள் ஒவ்வொரு மூலை முடுக்கிலும் மூக்கை நுழைத்தாள்.

"நீ வம்பை விலைக்கு வாங்குகிறாய்," என்று சிலர் அவளை எச்சரித்தனர்.

"நிச்சயமாக," என்று அவள் எப்போதும் பதிலளிப்பாள்.

"அது நேரத்தை மிச்சப்படுத்துகிறது."

சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் செல்வத்தைச் சேர்ப்பதற்காக, புதிய தங்கப் படிவங்களைத் தேடி ஒவ்வொரு நாளும் வந்து சென்றனர்.

நிச்சயமாக, அவர்கள் ஒரு கொடூரமான கூட்டமாக இருந்தனர்.

அவர்களில் பெரும்பாலோர் இறுதியில் தலையில் ஓட்டைகளுடனோ அல்லது பணப்பையில் ஓட்டைகளுடனோதான் முடிந்தது.

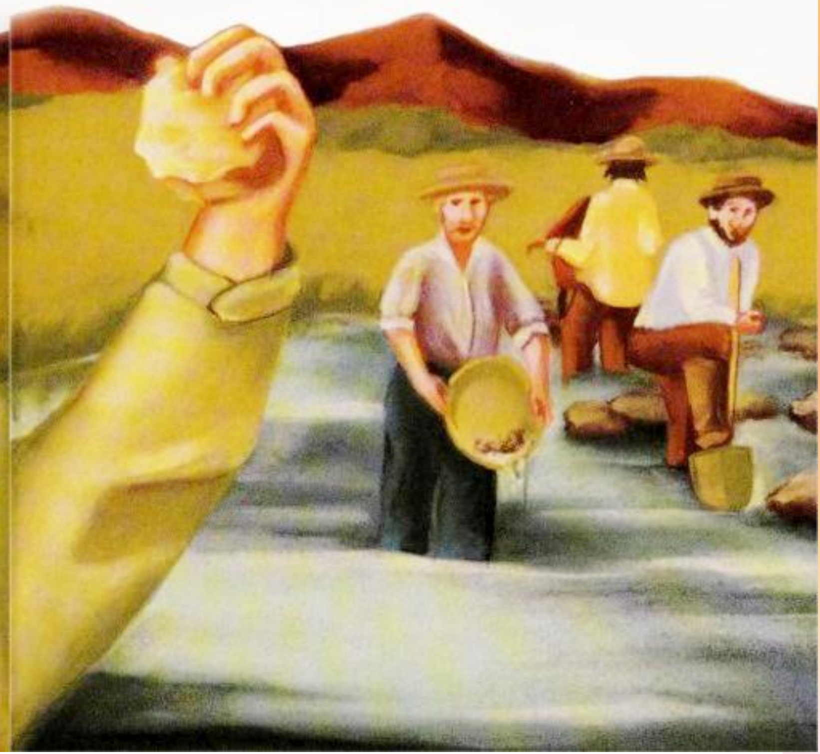
ஆனால், சிலருக்கு அதிர்ஷ்டம் கை கொடுத்தது; அவர்கள் பெரும் செல்வம் ஈட்டினர்.

"தங்கம்!" என்ற குரல் கேட்டதும், அந்தச் செய்தி மின்னலை விட வேகமாகப் பரவியது.

சுரங்கத் தொழிலாளி ஒருவர் தனது கைப்பிடி அளவுள்ள தங்கக் கட்டியைக் கண்டெடுத்தார்.

மற்றொருவர் மிகச் செழிப்பான தாதுப் படிவு ஒன்றைக் கண்டறிந்தார்; அதைத் தோண்டி எடுப்பதற்குள் அவர் மூன்று மண்வெட்டிகளைத் தேய்த்துப் பயன்படுத்த வேண்டியதாயிற்று.

மார்த்தா ஜேன் அவளாகவே தங்கம் தேடும் வேலையை அதிகம் செய்யவில்லை.

அது ஒரு சலிப்பான வேலை என்று அவள் நினைத்தாள்.

அதற்குப் பதிலாக, அவள் எப்போதும் பயணத்தில் இருப்பதை விரும்பினாள். அவளுக்குக் குதிரைகள் மீது, குறிப்பாக வேகமான குதிரைகள் மீது, ஒரு தனிப் பிரியம் இருந்தது.

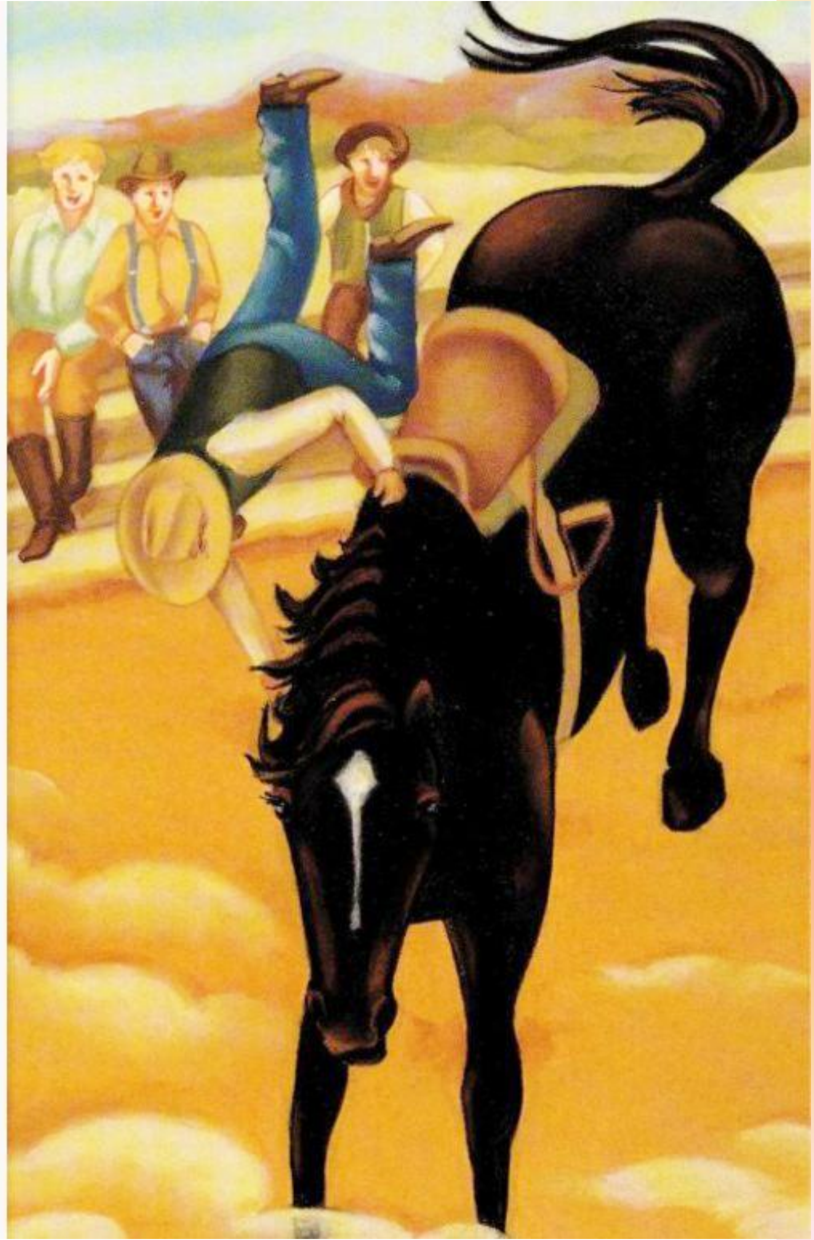
மேலும், அவற்றைக் கையாள்வதில் அவளுக்கு ஒரு தனித்திறமை இருந்தது. ஒருமுறை, சில மாட்டுக்காரர்கள் காட்டுக்குதிரைகளை நகரத்திற்குக் கொண்டு வந்தனர்.

அவற்றில் ஒன்று, கண்களில் தீப்பொறியுடன் கூடிய ஒரு கருப்புக் குதிரை.

மார்த்தா ஜேன் அங்கு வருவதற்குள், அது ஏற்கெனவே நான்கு மாட்டுக்காரர்களைக் கீழே தள்ளியிருந்தது.

"இப்போது நீ கவனமாக இரு," என்று அவர்கள் அவளை எச்சரித்தார்கள்.

"நான் என் அதிர்ஷ்டத்தை சோதித்துப் பார்க்கிறேன்," என்றாள் அவள், "நான் மூன்று கோவேறு கழுதைகளைப் போலப் பிடிவாதமானவள், என் உதை அதைவிட மோசமானது."

அவள் மெதுவாகக் குதிரையின் அருகே வந்தாள்.

"நீ வெறும் தற்பெருமை காட்டுகிறாய் என்று எனக்குத் தெரியும்,"

என்று அவள் மென்மையாகக் கூறினாள்.

"நீ எவ்வளவு பெரியவனாகவும் வலிமையானவனாகவும் இருக்கிறாய் என்பதை எல்லோரும் பார்க்கிறார்கள்."

குதிரை சீறியது.

"இருந்தாலும், நான் ஒரு சின்னஞ்சிறியவள்,"

என்று மார்த்தா ஜேன் தொடர்ந்தாள்.

"என்னைத் தூக்கி எறிவது பெரிய ஒரு விஷயம் இல்லை. ஆனால், நீ என்னை உன் மீது சவாரி செய்ய அனுமதித்தால், அந்த முரட்டுத்தனமான கௌபாய்களை நீ இன்னும் அதிகமாக வெட்கப்பட வைப்பாய்."

சரி, அந்தக் குதிரைக்கு உண்மையிலேயே புரிந்ததா என்று யாராலும் உறுதியாகச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால், மார்த்தா ஜேன் மட்டுமே அதன்மேல் சரியாக சவாரி செய்தவள்.

அந்தக் குதிரையும் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருந்தது.

ஒரு நாள், மார்த்தா ஜேன் குதிரை சவாரி செய்து கொண்டிருந்தபோது, உயிருக்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்த ஒரு இராணுவ ரோந்துப் படையைக் கண்டாள்.

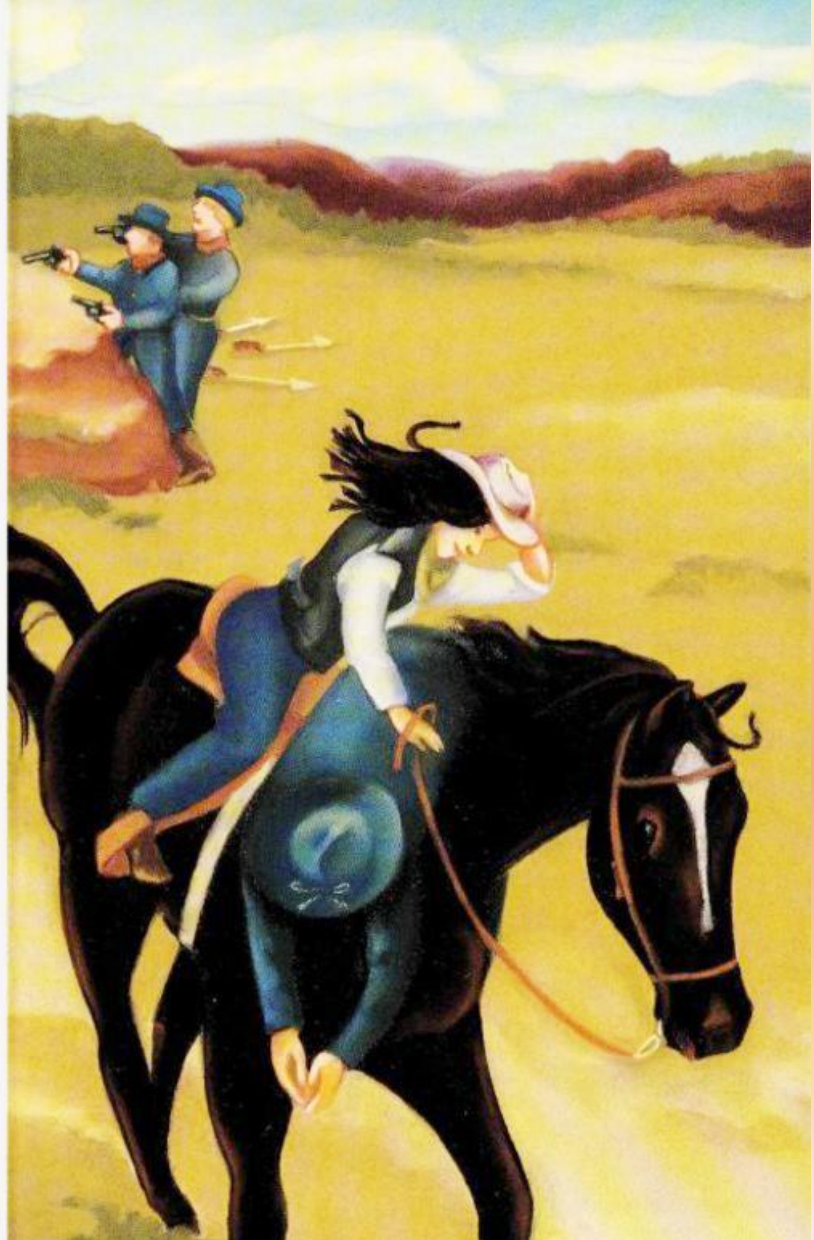
மார்த்தா ஜேன் ஒரு கணம் கூட தாமதிக்கவில்லை.

அவள் விரைந்து சென்று, காயமடைந்த கேப்டனைத் தன் குதிரையின் மீது ஏற்றி, அவரைப் பாதுகாப்பான இடத்திற்குக் கொண்டு சென்றாள்.

அவர் குணமடைந்ததும்,

அவளை 'கலாமிட்டி ஜேன்' என்று அழைக்கத் தொடங்கினார்.

அந்தப் பெயர், கரடியின் நாவில் ஒட்டிய தேன் போல, நிலைத்துவிட்டது

டெட்வுட் நகரம்

கலாமிட்டி ஜேன் வளர்ந்து பெரியவளானதும், தெற்கு டகோட்டாவில் உள்ள டெட்வுட் நகருக்குக் குடிபெயர்ந்தாள்.

இந்தச் சுரங்க நகரம், அதன் பெயரைக் காட்டிலும் சற்றே நட்பானதாக இருந்தது, ஆனாலும் அந்த வேறுபாடு அவ்வளவாக இல்லை.

அங்கே அவள் பலவிதமான கௌபாய்களையும் துப்பாக்கி வீரர்களையும் சந்தித்தாள்; அவர்களிடையே சில நேர்மையான மக்களும் கலந்திருந்தனர்.

மிகவும் பிரபலமானவர் வைல்ட் பில் ஹிக்காக்.

அவர் புத்தம் புதிய தோலைப் போலக் கடினமானவர், மேலும்

ஆண்டுக்கு ஓரிரு முறையே புன்னகைப்பார்.

வைல்ட் பில் ஒரு இராணுவ ஒற்றராகவும் நகர மார்ஷலாகவும் இருந்திருக்கிறார்.

ஆனால் தற்சமயம் அவர் அந்தப் பணிகளிலிருந்து ஓய்வு பெற்றிருந்தார்.

பில் இளைஞராக இருந்தபோது, ஒருமுறை எட்டு மாதங்களுக்குத் தன் ஆடைகளை மாற்றாமலே இருந்தார். ஒரு நாள் இரவு, அவர் தூங்கிக்கொண்டிருந்தபோது, ஒரு கரடி ஒரு மைல் தொலைவிலிருந்தே அவரிடமிருந்தும் அவரது ஆடைகளிலிருந்தும் வீசிய வாசனையை மோப்பம் பிடித்தது.

அந்த வாசனையைப் பின்தொடர்ந்து பில் இருந்த இடத்திற்கே வந்த அந்தக் கரடி, அவரது காலில் ஒரு கடி கடித்தது

பில் சட்டென்று விழித்துக்கொண்டார்.

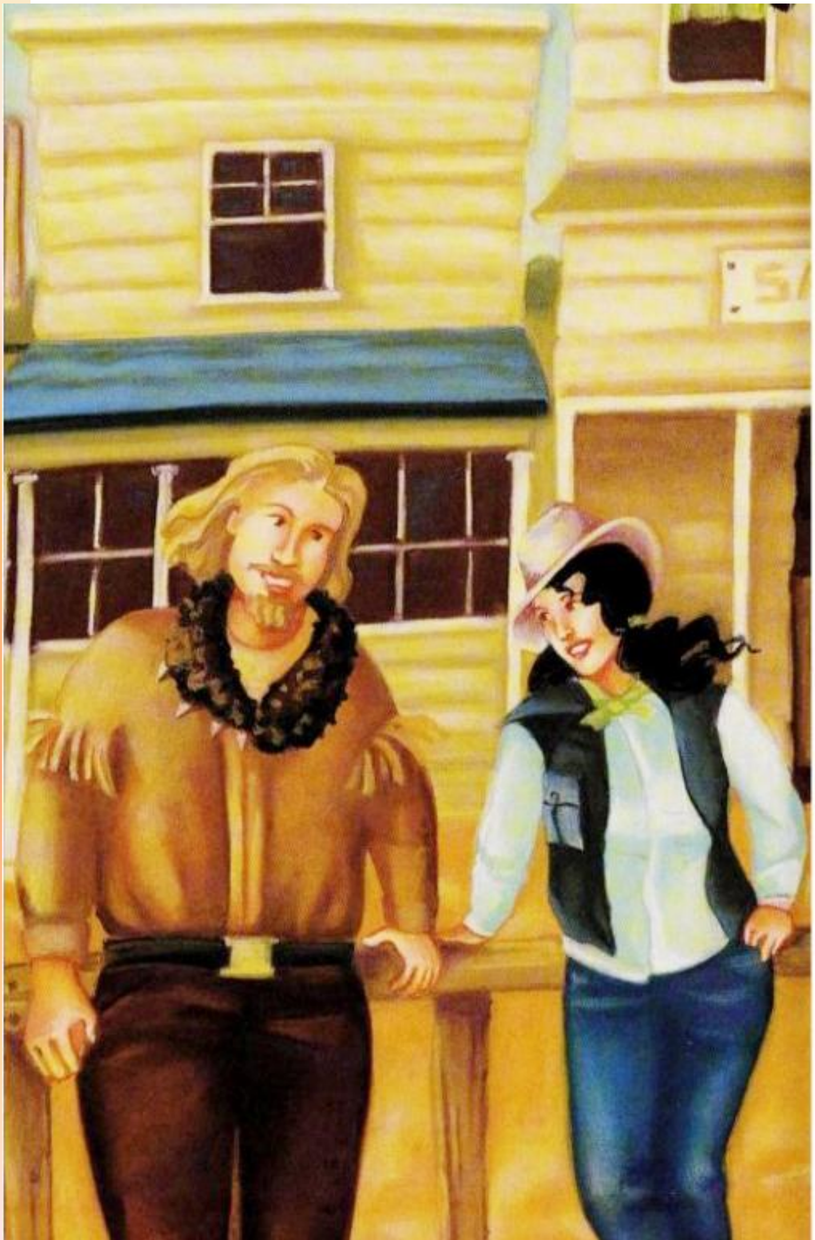
அந்தக் கரடி அவரைத் தன் உணவாக ஆககுவதற்கு முன்பே, பில் அதனுடன் மல்யுத்தம் செய்யத் தொடங்கினார்.

கரடியிடம் அதன் நகங்கள் இருந்தன, ஆனால் பில்லிடம் ஒரு கத்தி இருந்தது.

மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் சண்டையிட்டு உருண்டு விழுந்தனர்.

இறுதியாகப் புழுதி அடங்கியபோது, பில் தனக்கென ஒரு புதிய உரோம அங்கியைப் பெற்றிருந்தார்.

அப்படி ஒரு கரடியைச் சமாளிக்கக்கூடிய எவரும் கலாமிட்டி ஜேனுக்குப் பிடித்தமான நபராக இருந்தார்.

அதனால் பில்லும் கலாமிட்டியும் நண்பர்களாகி, தங்களின் புகழ்பெற்ற வீரச் செயல்களைப் பற்றிய கதைகளைப் பரிமாறிக்கொண்டனர்.

ஒரு உண்மையான சாகசத்திற்கு, அவள் போனி எக்ஸ்பிரஸில் சவாரி செய்ய வேண்டும் என்று வைல்ட் பில் கூறினார்.

போனி எக்ஸ்பிரஸ் என்பது எல்லைப் பகுதிகளில் தபால்களைக் கொண்டு செல்லும் குதிரை வீரர்களின் ஒரு குழுவாகும்.

அதனால் கலாமிட்டி அந்த வேலையை ஏற்றுக்கொண்டாள்.

அவள் செல்லவேண்டிய பாதை, பிளாக் ஹில்ஸ் வழியாக முன்னும் பின்னுமாக 50 மைல்கள் இருந்தது.

அது பாறைகள் மற்றும் பள்ளத்தாக்குகளால் மட்டும் கரடுமுரடான நிலப்பரப்பாக இல்லை.

அந்தப் பாதையில் நிறைய சமயம் சட்டவிரோதிகள் காத்திருந்தனர்.

அவர்கள் குதிரை வீரர்களிடமிருந்து பணத்தையோ அல்லது அவர்கள் கொண்டு செல்லும் பொதிகளையோ கொள்ளையடித்தனர்.

அவன் சுடுவதைப் பற்றி யோசிப்பதற்குள், கலாமிட்டி ஜேன் ஏற்கனவே சுட்டுவிட்டாள்.

அவளுடைய முதல் குண்டு, அந்தத் திருடனின் துப்பாக்கியை நேராகத் தாக்கி, குழலுக்குள் சென்று, அதன் அறையைச் செயலிழக்கச் செய்தது.

அவளுடைய அடுத்த குண்டு, இரண்டாவது திருடனின் குதிரையின் கடிவாளத்தை அறுத்தது

குதிரை பின் கால்களில் எழுந்து, அதன் மீது இருந்தவனைத் தரையில் தள்ளியது.

"ஒருவேளை இந்த ஒரு முறை உன்னைப் போக விடலாம் என்று நினைக்கிறோம்," என்று பின்வாங்கியபடியே மூன்றாவது கொள்ளைக்காரன் கூறினான்.

"உறுதியாகவா?" என்றாள் கலாமிட்டி.

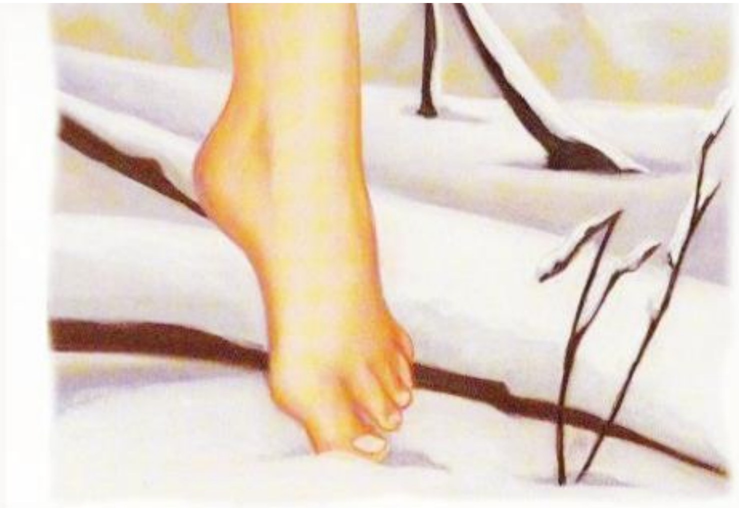
"இந்தக் கொண்டாட்டம் இப்போதுதான் ஆரம்பிப்பது போல் தெரிகிறது."

ஆனால் அந்தக் கொள்ளையர்கள் பதில் சொல்லவில்லை.

அவர்கள் தங்கள் தூசியைக் கூடப் பின்னால் விட்டுவிட்டு, அவ்வளவு வேகமாக அங்கிருந்து தப்பி ஓடினர்.

எனவே, கலாமிட்டி தொடர்ந்து பயணம் செய்தாள், அதன் பிறகு யாரும் அவளைத் தொந்தரவு செய்யவில்லை.

மாறும் காலம்

பெரும்பாலான மக்கள், கலாமிட்டி ஜேன் மிகவும் உறுதியானவள் என்று நினைத்தார்கள்.

அவள் பனியில் வெறுங்காலுடன் நடப்பாள் என்றார்கள்.

மேலும், அவளால் கண் சிமிட்டாமல் சூரியனைப் பார்க்க முடியும்.

ஆனால் கலாமிட்டிக்கு ஒரு மென்மையான பக்கமும் இருந்தது.

அவள் அதை அவ்வளவாக வெளிக்காட்டிக் கொள்ளவில்லை, அவ்வளவுதான்.

ஒருமுறை, டெட்வுட் நகரம் முழுவதிலும் பெரியம்மை நோய் பரவியது.

அவ்வளவு அரிப்பும் சொறிதலும் இருந்ததால், ஒரு வெட்டுக்கிளிப் படை அணிவகுத்துச் செல்வது போல சத்தம் கேட்டது.

மருத்துவருக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் போனது.

ஷெரிஃப் உடல்நலம் குன்றிப் போனார்.

இறுதிச்சடங்கு செய்பவர் கூட

யாரும் இறந்துவிடக் கூடாது என்று விரும்பினார்.

ஏனென்றால், அவர்களைப் புதைக்கும் மனநிலையில் அவர் இல்லை.

ஏறக்குறைய எல்லோரும் படுக்கையில் விழுந்துவிட்டார்கள். ஆனால் 'கலாமிட்டி ஜேன்' மட்டும் அப்படி ஆகவில்லை.

அவளுக்கு ஏன் நோய் வரவில்லை என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை.

அவளுடைய தோல் மிகவும் தடிமனாக இருந்ததால் பெரியம்மை கிருமிகள் உள்ளே நுழைய முடியவில்லை என்று சிலர் சொன்னார்கள்.

அவளுடைய ரத்தத்துடனும் துணிச்சலுடனும் மோதுவதற்குப் பெரியம்மைக்கே கூடத் துணிச்சல் இருக்காது என்று மற்றவர்கள் கருதினார்கள்.

காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், நோய்வாய்ப்பட்டவர்களைப் பராமரிக்கப் பயப்படாத ஒரே ஆரோக்கியமான நபர் கலாமிட்டி ஜேன் தான்.

எனவே அவள் அவர்களைப் பராமரிக்கத் தொடங்கினாள்

பெரியம்மை நோய் குணமாக சில மாதங்கள் ஆனது.

கலாமிட்டிக்கு அதிக தூக்கம் கிடைக்கவில்லை

ஒரு கட்டத்தில், அவள் தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் விழித்திருந்தாள்.

"என் கண்களைத் திறந்து வைக்க நான் துடைப்பக் கைப்பிடிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது," என்றாள் அவள்.

"அவற்றில் சில, ஒரு மணி நேரத்திற்குள் இரண்டாக உடைந்துவிட்டன."

மக்கள் இறுதியாக குணமடைந்தபோது, நிச்சயமாக அவளுக்கு நன்றி சொல்ல விரும்பினார்கள்.

ஆனால் அவளால் அதை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு மேல் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை.

கலாமிட்டி ஜேன் எவ்வளவுதான் உறுதியுடன் இருந்தபோதிலும், அவளால் தடுக்க முடியாத ஒரு விஷயம் இருந்தது.

அதுதான் முன்னேற்றம்.

டெட்வுட் நகரம் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது.

மக்கள் சேற்றில் நடந்து செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்படாதவாறு, கடைக்காரர்கள் மரத்தாலான நடைபாதைகளை அமைத்து வந்தனர்.

போனி எக்ஸ்பிரஸ் மறைந்துவிட்டது.

மீட்கப்படுவதற்கு இனி குதிரை வண்டிகள் இல்லை.

அவற்றின் இடத்தில், இரயில் பாதை என்ற அந்த ஏப்பம் விடும் அரக்கன் இருந்தது.

குளியலறைகளை வீட்டிற்குள்ளேயே கட்டுவது பற்றி மக்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள், ஆனால் அது சுத்த முட்டாள்தனம் என்று கலாமிட்டிக்குத் தெரியும்.

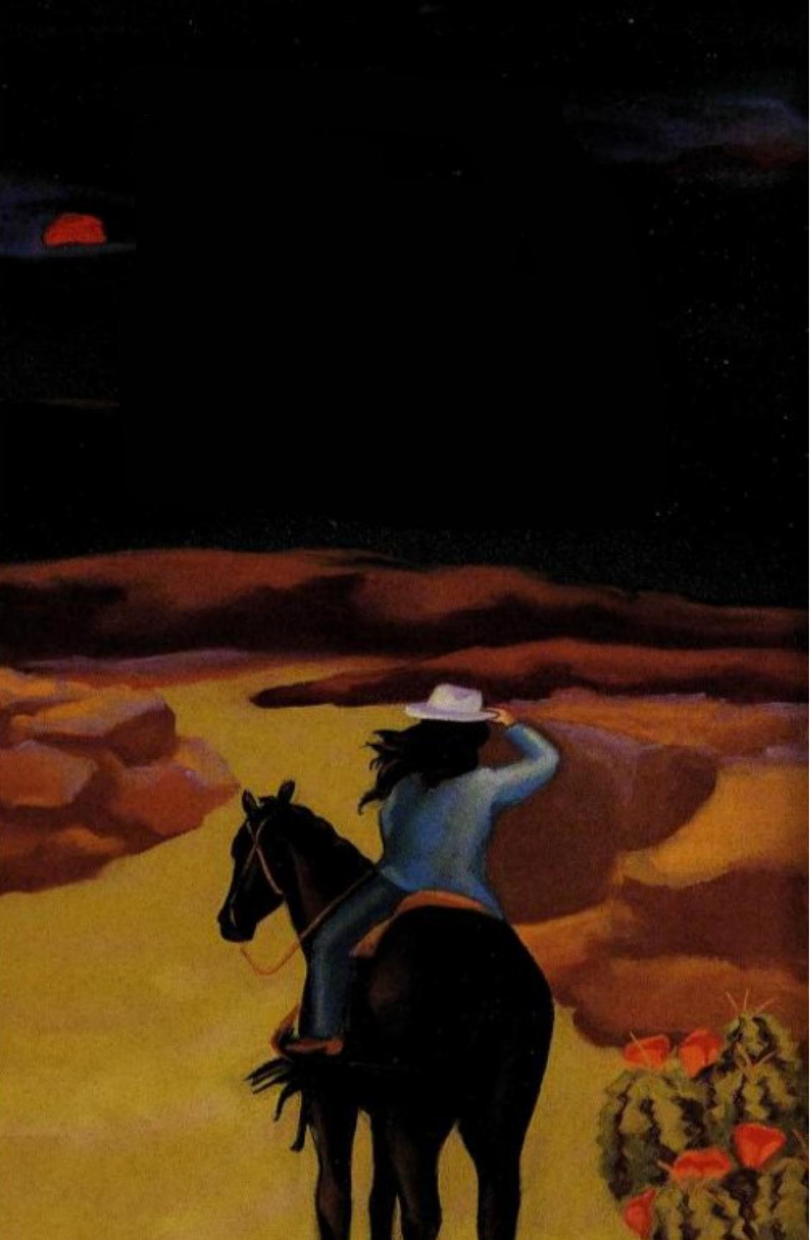
இருந்தாலும், அந்த ஊர் மாறிவிட்டது என்பதை மறுக்க முடியாது.

இப்போது கலாமிட்டி இந்த விஷயங்களுக்காகக் கண்ணீர் சிந்தத் தயாராக இல்லை.

ஆனால், அவள் இப்போதைக்கு ஒரு ஆடும் நாற்காலியில் அமர்ந்து ஓய்வெடுக்கத் தயாராக இல்லை.

எனவே, ஒரு சிலந்தி வலை பின்னுவதைப் பார்க்கும் அளவுக்கு அவள் அசையாமல் அமர்ந்திருந்தபோது, அங்கிருந்து நகர வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்பதை அவள் உணர்ந்தாள்.

அவளுக்கு விடை கொடுக்க ஊரே திரண்டு வந்தது.

"உன்னை நாங்கள் இழப்போம்," என்றார் மேயர். "எங்களுக்கு ஏதாவது சிக்கல் ஏற்பட்டால், உடனடியாக உன்னை வரவழைப்போம்." "சரிதான்," என்றாள் கலாமிட்டி ஜேன், "எனக்கு எப்போதுமே சிக்கல்கள் பிடிக்கும்."

பின்னர் அவள் சூரிய அஸ்தமனத்தை நோக்கி குதிரையில் புறப்பட்டுச் சென்றாள்.

- கலாமிட்டி ஜேன் எப்போதும் சாகசங்களைத் தேடுபவள்.

- சங்கிலிப் பாம்புகளோ, காட்டுக் குதிரைகளோ, ஏன் வைல்ட் பில் ஹிக்காக்கோ கூட அவளை அச்சுறுத்தவில்லை. புதைமணலால் அவளை அடக்க முடியவில்லை. ஒரு ராணுவ ஒற்றனாக, கலாமிட்டி ஜேன் ஒரு ரத்தக்களரிப் போரின் நடுவிலிருந்து காயமடைந்த கேப்டனைக் காப்பாற்றினாள். அவளுக்கு ஒரு சிறு கீறல் கூட ஏற்படவில்லை. ஒரு போனி எக்ஸ்பிரஸ் சவாரியாளராக, அவள் ஒரு கொள்ளையர் கும்பலைத் தன் புத்திசாலித்தனத்தால் வென்று அவர்களை ஓட வைத்தாள். பெரியம்மை நோய் கூட அவளுடன் மோதத் துணியவில்லை. விறுவிறுப்பான இந்தக் கதையில் கலாமிட்டி ஜேனின் துணிச்சலில் ஒரு சிறு பகுதியை நீங்களும் உணருங்கள்